

Voda 2007

aneb

*...když ti vítr napne plachtu,
když ti plachta popožene jachtu...*

Voda

20. – 22.7.

Každé nejdílní akci předchází bouřlivé přípravy. Je to proto, že na kola a činění okolo nich jsme vybaveni a umíme to s nimi. Pokud nás však postihne něco jako Voda, je nutné učinit veškerá opatření na přežití a minimalizaci ztrát. Takže v rámci příprav se rozpoutala mailová smršť. Začalo to vypadat velmi vážně a tak bylo nutné to trochu odlehčit.

Přímý záznam:

Co nejrdečněji Vás zdravím pane kontraadmirále.

Tak já se hodlám utopit s Hankou. Ale potřebujeme k tomu 1x loď, ox vestu, 2x pádlo, 2x barel, 1x špagát koníčkovací, 1x houbičku odvodňovací. Dále 1x stěžeň vysoký tříráhnnový, 2x stěžeň nízký jednoráhnnový, 1x můstek kapitánský, 1x vězení podpalubní, 1x kuchyni lodní, 1x dvoulůžková ložnice lodní, 1x salonek taneční, 2x dělo boční předem ládovací, 1x dělo příďové na kloubu otočné, 2x kotva na řetězu + 2x naviják, 1x souprava lanová a ráhnnová, 1x souprava plachetní, 1x parní stroj podpalubní včetně kompletní výbavy a největší novinky – lodního šroubu, 1x hromadu uhlí a dřeva, 2x člun záchranný, 1x GPS s přesně naprogramovanou trasou, 1x kormidelní systém automatický na GPS připojený, 1x palubní orchestr včetně harfy a klavírního křídla, 7x loď doprovodná včetně posádek a vybavení. Po poradě lze lehce redukovat.

Co nejponíženěji děkuji, že nás hodláte vzít s sebou na tak velkolepou plavbu.

Jeden z bezejmenných plavčíků.

Dig.

OK, už chybí jen archivní šampaňské ☺

Mch.

Konec přímého záznamu.

Od tohoto momentu se mailovosti zklidnily a nabraly tento směr a přípravy běžely klidněji.

Pátek 20.7.

Sraz je tentokrát na Florenci u odjezdového stání dopravní firmy Student Agency. Jako předešlých několik dní, je i teď strašný vedro. Pár minut před odjezdem jsme shledali, že už jsme všichni, a tak jsme se jali hledat, kde že se nalézá autobus do Varů. Našli jsme ho. Nebyl nijak označen a nestál u nástupiště, nybrž na parkovacím místě. Zamávali jsme svými jizdenkami a byli stewardkou uvedeni do autobusu. Kožené sedačky, koberečky, dečky, jedeme vůbec správně? Kromě toho je tu díky klimatizaci skoro zima. Krátce po rozjezdu nám stewardka palubním rozhlasem podala spoustu nepotřebných informací a pak začala roznášet různé předměty. Z prostoru nad sedačkami se vyklopily monitory, půjčili nám sluchátka, a tak máme možnost si pouštět hudbu a dívat se na film. Kromě toho nám dobrá duše autobusu rozdala noviny a časopisy. Já s sebou nemám žádné jídlo, přesto jako první jím, i když se předtím bavím s Digem, že nebudu. Když oni mi všichni kolem něco nabízeli a tak abych neurazil...

Autobus upaluje jak o život, jede se rychle, pohodlně a v naprosté pohodě. Za chvíli jsme v K. Varech. Jenže později než jsme měli. Normálně by to nevadilo, ale tohle není naše konečná stanice a tak se bojíme, aby nám neujel navazující autobus. Neujel, jen jsme ho nenašli hned. Trochu jsme se proběhli po nádraží, než jsme odhalili, který to je. Jedeme do Lokte. Cestou se zvedá vítr a po chvíli i silný déšť, že řidiči ani nevidí na cestu a jede pomalu. Vystupujeme v Lokti, když to nejhorší je už našťástí pryč. Prší však pořád a já nemám chytře ani bundu ani pláštěnku. Naštěstí mi Dig půjčuje svojí bundu, má ještě pláštěnku.

Jdeme do campu, ve kterém jsme na podzim obědvali na výpravě do Krušných hor.

Po cestě potkáváme partičku, která jde v pláštěnkách pryč. Proč asi? Je snad něco v nepořádku?

Přicházíme k campu. Hrůza, je úplně narvaný, všude plno lidí a ještě více stanů. Jediné místo, které vidíme, je už zamluvené. Hospoda narvaná, fronta se vůbec nehýbe. Se stany nás poslali až úplně na konec campu, vlastně jen na širší bahnitý břeh řeky. Diga to našťvalo, nechtěl za to nic zaplatit. Vkt.

Řa teď stíh, ozývá se druhá várka vodáků toužících svést si zadečky po Ohři. Naše grupa je motorizovaná, jedoucí na čtyřech kolech. Řa to z důvodů ryze organizačních, neb jinak by netrhala partu a jela s ostatními. Jenže, Plašan jede s námi Ohři akorát na skok a pak mě zde zanechá na pospas vodním a jiným žvlům a klidně si odjede na tábor na Moravu. Řa jsem ráda, že jede aspoň na chvíli, přestože je to poněkud přes koleno, respektive křížem krážem po Čechách a Moravě.

Ještě v Praze jsme nabrali Hanku s Helenou. Řaby mohly zůstat déle v práci, připojily se k nám. To jsou ale pracantky, co? Helena nastupuje u Krčského nádraží, Hanku vyzvedáváme doma a už frčíme na Vary za ostatními. Provoz je ucházející, jen z nebe se kus před Varama spouští pěkný přeháňkový deštík. Snad už jsou ostatní na místě a nemoknou.

Sjeli jsme serpentínami do Lokte a hledáme kemp. Na podruhé jej nacházíme. Vede k němu cesta jako na konec světa. Řa bohužel na tom konci světa asi něco rozdávají, protože je tu neskutečně narváno. Faj, tolik aut, stanů a lidí. No to je děs. Mně se tu teda vůbec nelíbí. Nehledě k tomu, že řimálku není vůbec kam zaparkovat. Hledáme ostatní a Diga nám ukazuje, že stany si prý máme postavit do zabahněného cípu za koncem tábořiště, v těsné blízkosti WC. Čím dál tím lépe. Prý se tu přehnal dešťová přeháňka velmi prudkého charakteru, což je na tom bahně vidět.

Co naplat, s odporem stavíme stany. Jeden už tu stojí, takový malý průousek. Patří k nám, bydlí v něm Eva s Honzou. Zřejmě spí v palačinkové úpravě. Jnk.

Já jsem poprvé stavěl svůj nový stan. Trvalo mi to dlouho, ale povedlo se. Víceméně. Jdeme do hospody, pijeme pivo, vždycky se ale hrozně dlouho čeká.

Přijíždí zbytek, Plašan s Jankou a Hankou, později ještě další Hanciny kolegyně z práce s partnery. Bára s Radkem a Jana s Karlem.

Je tma, jdu spát, co se děje dál už nevím...

Vkt.

No a my teda půjdeme asi do hospody. To by byl poněkud nadnesený výraz pro okénko v čele budovy, která je sice zastřešená, ale bez boků. Tudíž tam odporně táhne. Řa co hůř, je tu snad tisíc hladových krků, které vytrvale tvoří několikaproudou frontu. Řa v okénku se pohybuje pouze jedna osoba, která nalévá, vaří, točí a i když se snaží, seč jí síly stačí, tak

to prostě nemá. Nevím komu od nás se podařilo vyboxovat stůl, ale když přicházíme, máme si skoro kam sednout. Skvělá práce.

Á tak permanentně jeden z našich řad stál ve frontě a snažil se vystát něco k jídlu a pítí a zbytek se bavil. Postupně se naše řady rozšiřovaly o již zmíněné dvojice a už jsme snad komplet. Mezitím ovšem slabší povahy, jako třeba Viktor odešly spát. Pro přehled, že je nás hodně mi to stačilo. Aby ne, máme na zítra zamlaveno 8 lodí.

Ža zmínka již stála pouze přestřelka mezi Michalem a jeho přítelkou Radkou, jejíž smysl jsem moc nepochopila. Zdálo se, že přítelce nejen upadla čelovka, ale především že už z Prahy přijela v krajně nevrle náladě. Ovzduší se rapidně vyceřilo, když odešla spát.

Á tak jsme ještě chvíli seděli a klábosili a pomalu se začali trousit do svých plátěných obydlí.
Jnk.

Sobota 21.7.

Probouzím se. Vedle od Michala se pořád ozývá pipání mobilu. Vstávám a jdu ven, vedle mého stanu spi venku Mišo, Michalův kolega, Slovák. Postupně vylézají i ostatní, snídáme. Od Michala ze stanu se ale ozývají různé výčitky a hádání, vypadá to na nějaký konflikt. Od Janky dostávám bublaninu, beru si ještě svůj makový závin, a všimám si narůstající hádky mezi Michalem a Radkou. Až má Radka na zádech batoh, říká "tak se tu mějte pěkně" a odchází.
Vkt.

Nad ránem slyším bušení deště o stan, no, to nám to začíná. Jenže se zdá, že už je to jenom ze stromů. Vylézám na průzkum. Při té příležitosti taky za roh. Procházím ztichlým tábořištěm. Teda tady těch stanů je! Zastavuji u břehu a kontroluji stav vody. Zdá se, že to příjemně poteče, voda je mírně zakalená včerejším a nočním deštěm.

Prošla jsem kolem auta, které mělo natočený motor a v něm seděla postava. Asi si topila. To je teda úroveň, takovéhle lidi bych vynesla v zubech. Oni si topěj a ostatní si v přilehlých stanech užívají smradu a kouře z výfuku. Potkala jsem asi dva nebo tři lidi, kteří se procházeli kempem stejně jako já. Jen nevím, proč si mě tak nedověřivě prohlížejí. Teprve když jsem došla zpátky, vzpomněla jsem si, že mám na sobě policejní tričko. Áha, odtud vítr fouká ☺.

U našich stanů pořád žádný pohyb, vylézám tedy na cestu nad nimi a jdu kus po proudu podél řeky. Objevují lezeckou stěnu, několik hezkých vstupů k vodě a zeleno všude kolem. Pěkné.

Po návratu z přírody konečně vidím Helenu, jak se souká ze svého červeného pidistanu. Máváme na sebe a vedle už taky sviští zipy a vylézají i další. Scházíme se u snídaně, převážně doma pečeného charakteru.

Á v této příjemné ranní pohodě, rána do palice. Michalova přítelka rázně kráčí středem našeho ležení, batoh na zádech, ovšem na něm visící spacák jí nedůstojně nakopává při každém kroku. „Tak se tady teda mějte!“, praví. No, to my zase jo. Ale koukáme jak vrány, střídavě na ní a na Michala. Ten je ovšem bohorovně klidný a nechává Radku odejít. Přece by nás tady nenechal, že jo, když je to vlastně jeho akce, ale je vidět, že je z toho rozpacitý.

Jenže, co čert nechtěl (a nebo že by chtěl?), Radka zhruba na druhém konci tábořiště zjistila, že nemá klíče, ani peníze. Nezbylo jí tedy, než hrdě nakráčēt zpátky a tyto si vyzvednout. Á další odchod ve stejném gardu. No, pěkné divadlo hned po ránu.

Á je nenávratně pryč. Tak a je tu problém. Je třeba překopat posádky. Viktor, který měl slíbeno u mě místo na háčku na neděli, až Plašan odjede, se rázem ocitá v posádce u Michala, taktéž na háčku. Zjevně mu to zas až takovou radost nedělá, původně měl na dnešek jiné plány.
Jnk.

Původně jsem měl jít v sobotu pěšky, chtěl jsem se sejít ve Varech s jednou kamarádkou. Ted' z toho sešlo a musím jet na lodi hned. To mě štve!

Balíme, bez placení, jak rozhodl Dig, opouštíme camp a jdeme do půjčovny lodí. Ty jsou tam připraveny, ostatní náciní též, takže balíme vše do sudů, pytlů a lodí. A pak vyjíždíme. Huráááá.
Vkt.

Kilometráž Ohře

- 190,9 + 500 m s potrubím, začátek
CHKO Slavkovský les
- 190,1 Loket vl vl (378 m n. m.), pěkný
lesnatý úsek dl. 8 km
- 185,0 letní tábor Pionýrské vp
- 184,6 Svatošské skály vl NPR Jan Svatoš vl
- 184,4 vp
- 181,5 vl Tašovice vl vl hradiště
St. Loket 700 m vl
- 180,9 zbytky jezu, peřeje
- 180,6 Doubský most, Doubí vp
 vp, Tašovice 600 m vl, konec
CHKO Slavkovský les, zač. lázeňské
zóny
- 179,7 ostrov, dostihová dráha vl
- 178,8 Dvorský most, Dvory vl, Tuhnice vp
 vl vp vl
- 178,6 ostrov, jeďte vl za SV a VV
- 178,3 v 0,8 N vp !! velmi nebezpečný
jez, za SV a VV voda táhne do jezu, pod
nímž je dlouhý vývar !!, Tuhnice vp
- 178,0 Chodovský p., + 200 m potrubí
- 177,4 Rolava
- 176,9
- 176,1 loděnice KV Karlovy Vary vl
 (368 m n. m.)
- 175,8 Chebský most, Karlovy Vary vl vp
 vp vl vp
Karlovy Vary horní nádraží 500 m vl
- 175,5 v 0,8 !! vývar v propusti !!,
kameny pod jezem, dl. přenašení,
U Soliváry
- 175,3 Ostrovský most, K. Vary lázně vp
Teplá, + 50 m stp v 0,4 vp
- 175,1 a + 100 m potrubí
- 174,5 Drahovický most, vp Drahovice vp
 vp, peřej 100 m
- 173,9 Pražský most
- 173,6 stp. v 0,6 !! za SV a VV vodní
válec !!
- 173,5 Dalovice vl vl
- 173,3 Dalovický p., peřej
- 172,8 čistička vp, peřej, dále lesnaté údolí
- 172,4 peřeje, balvany v řečišti
- 169,6 Huberus vl + 50 m cvičná peřej, RS
Sv. Hubertus vp vp
- 169,6 Nový Huberus vp,
- 168,4 ostrov, peřeje v úseku 1 km
- 167,0 Muzikov vp
- 164,9 osada U Mostu vp, peřeje
- 163,3 vp, Dubina vp vp Skalky
skřítků 2 km vp, peřeje
- 162,6 v 1,6 šikmý vl !! kameny pod
jezem, peřeje
- 160,8 vp
- 160,5 Kyselka vp vl vp Ottův
pramen 300 m vp lázně vl následující
peřeje za VV až WW II dl. 600 m
- 159,0 Na pici 100 m vp vp, lehká
peřej
- 158,5 Radošov vp vl vl vp
hradiště 600 m vp, začátek CHKO Střední
Poohří
- 158,0 v 1,5 !! nebezpečný !! vývar,
pozor za SV a VV vp vl
- 157,5 peřeje v úseku 700 m
- 154,8 peřej WW II 300 m
- 154,5 Velichov vp vp, + 300 m
kr. peřeje
- 153,8 Bystřice, kr. peřeje v úseku 2 km
- 151,8 Vojkovice vp vl vl, kr.
peřeje v úseku 2 km
- 151,2 vl Vojkovice 300 m vl

Á je to tady, konečně zase na vodě. Řeka teče svižně, akorát tak aby nás pohoupala a abychom nemuseli moc pádlovat. Je to nádhera, i slunce svítí. Jnk.

Pro mě to bylo první pádlování v životě, byla jsem trochu v křeči, takže jsem na loďce téměř nepohnula ani hlavou, se ze strachu abychom nepřeklopili. Nohy jsem měla zatlačené do obruby lodi až se mi začínaly tvořit modřiny – vyvažovala jsem.... Tento styl jízdy mě pomalu ale jistě přešel zhruba tak

po hodince, dvou, plavby kdy jsem poprvé udělala nějaké gesto naznačující trochu uvolnění se. Musel na mě být komický pohled ☺

Jaf.

Já pro jistotu v lodi klečím, abych přenesl těžiště níž, ale fakt to je namáhavý.

První peřeje, první voda v lodi, ale nic strašného.

Takto dojedeme až do první zastávky u visutého mostu u Svatošských skal.

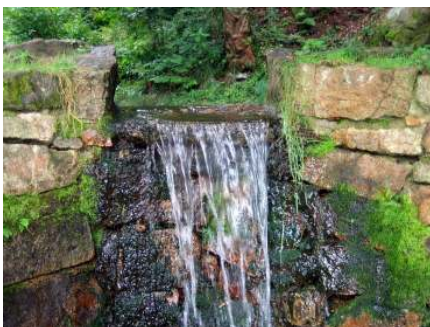
Vkt.

Svatošovské skály. Chvilí se dohadujeme, zda zastavit, či nikoliv a nakonec přeci jen stavíme. Síce na tom nejméně vhodném místě, u bahnitého břehu, kde je hluboko. Vylézáme vzhůru a usedáme k dřevěnému stolu.

Tento je součástí restaurace, o které si myslíme, že je vhodná na naši svačinku. Ale obsluha sama říká, že jsou drahý, což také jsou. Boršč nic moc za 55 Kč.

Vkt.

Sledujeme lezce, jak na protějším břehu šplhá po skále, dojíždáme a chystáme odjezd.

Plašan vyrazil přes most k informační tabuli u skal a cestou koukal i do zahrad. Jnk.

Dál už jedu v sedě a je to mnohem pohodlnější.

Blížíme se ke Karlovým Varům, u levého břehu je ve vodě kus molitanu. Je ještě originál zabalený v igelitu. Janka s Plašanem si ho berou do lodi. Vkt.

Zrovna si někdo stěžoval, jak má tvrdou karimatku, třeba se bude ten molitan hodit. Je ještě originál zabalený v igelitu, tak ani není moc mokrá, na to že plave ve vodě. Asi někomu vypadl z korby. Jnk.

Na pravém břehu zastavujeme, chceme se najíst. Hospoda ale není a Plašan nás ještě nechce opustit, i když má proti nádraží.

Jedeme dál, Michal hlásí že u mostu je další hospoda. Což není, jak vzápětí průzkumem zjišťuje Plašan s Jankou. To už si ale Plašan bere věci a opouští nás. Vkt.

Ač jo, a jsem bez háčka. A Plašan se vydává na dlouhou pouť. Chtěl by být kolem půlnoci na táborové základně a ta je ještě pekelně daleko. Tak ahoouooj. Jnk.

Odplováme.

Zastavujeme zase o kus dál, když už z dálky vidíme hospodu. Parkujeme naše plastové miláčky a jdeme se najíst. Michala chytají problémy z boršče, pije jenom vodu a nic nejí. My ostatní jíme normálně. Vkt.

Síce nevaří moc, ale uzené, klobásky, pivo a kofola nám taky stačí. Jnk.

Dál jedeme zase po vodě. Snad byl někde nějaký jez, ale nevím kde. Vkt.

No jo, byl. Takový jak u něj kreslí lebku se zkříženými hnáty a vykřičníky. Všichni vylzáme a zapíháme se po čtyřech k pádlům, na kterých visí loď a společnými silami stěhujeme vše pod jez. Ne tak Michal, ten pouze vysadil pobledlého Viktora a hup, už je pod jezem. Blázen.

Ještě jsme se trochu smočili v proudu a ten tu tedy táhnul, až se plavky svlékaly. Osvěžení jsme usedli zpátky do lodí a odrazili od břehu. Jnk.

Dojeli jsme až na tábořiště Hubertus, i když jsme se už trochu báli, že jsme ho přejeli.

Stavíme na levém břehu, lodě hned taháme ven, bereme si věci a jdeme o kus dál stavět stany. Potom nastal problém, co s načatým večerem. Michalové šli pro dřevo na oheň, Dig s Jankou šli zjistit, jestli není někde blízko nějaký most. Není. Bára s Radkem zatím překonali řeku plaváním. Na druhé straně je totiž pivo.

Vodu překonali a zase se kromě Báry vrátili.

Vkt.

Řa nejen pivo, ale i něco k jídlu. S večerním vařením jsme moc nepočítali a tenhle kemp kupodivu nemá hospodu, pouze kiosek, kde se navaří. Řa i ten jsme objevili až mnohem později.

Tak vzhůru přes řeku lodním přívozem na vlastní pohon.

Jnk.

Ostatní rozhodli, že se vezmou lodě. Prejezd kolmo na proud byl docela náročný, alespoň tedy pro mě. Jel jsem s Mišou, kolegou Michala.

Dlouho jsem se rozmýšlela zda si s Karlem otevřeme něco ze zásob a nebo se půjdeme nadlábnout teplého s ostatními. Když se ale všichni kromě nás odporoučeli na protější břeh ať loďmo, nebo neloďmo, rozhodli jsme se zkusit přepádlovat taky. Strach z vody byl pro mě nepřekonatelný, takže pokud jsem nemusela na vodě být, pro mě jediné dobře, dobrovolně jsem se k vodáctví moc nehlásila... Dostat se na druhou stranu řeky byla pro nás dva začátečníky doslova hračka. Sebevědomí se zvedlo a žaludek pomalu zaplňoval na druhém břehu dobrým, teplým jídlem a jedním točeným. Jaf.

Došli jsme do hospody, dali si jídlo a pivo. Já borůvkové knedlíky. A potom vepřo knedlo zelo po Heleně a jeden knedlík po Báře. A pivo po Janě. Holt zase popelnice...

Cesta zpět byla náročnější, Jana se totiž bála zpátky, což jsem plně chápal. Nakonec pro ní a Karla dojel Michal a ještě se tam vrátil s Jankou pro jejich loď. Vkt.

Tady to chce trochu rozmotat. Jana s přítelem Karlem nejsou příliš zdatní vodáci. Karel je na vodě úplně poprvé a hned na kormidlo. A tedy nemůže znát grif jak přejet poměrně živou řeku v místě meandru a náhonu do umělého koryta. Společně se o přejezd pokusili několikrát, ale proud je vždy zase vrátil zpět na místo startu. Dig.

Byla to úplně záchranná mise ☹. ěle ono je to někdy pěkně vykutálené, převážet lodě nad začátkem celkem mohutné, peřeje. A právě takovou, navíc uměle vytvořenou, cvičná peřej Hubertus je.

Jana šla s Karlem dřív a absolvovali spolu několik pokusů, jak se vzdát od břehu, jenže je to vždycky začalo táhnout dolů, tak se zase pokorně vrátili na břeh a to bylo pro Janu, která toho na vodě ještě příliš nenajezdila, poněkud silné kafe. To je tak, když háček nevěří svému, i když poněkud méně zdatnému, kormidelníkovi.

Nakonec se nám podařilo všechny osoby, včetně lodí, dopravit na naší část břehu a Jana jakž takž uklidnit.

Chudák, měla z toho úplnou klepavku, navíc prohlašovala něco ve smyslu, že dál už teda nepojede, určitě ne s Karlem a podobně. Dál tedy asi pojede, protože zrovna odtud moc jiných komunikací nevede, ale domlouváme se, že půjde ke mně na háčka. Snad se mi podaří jí ukázat, že i na lodi je to prostě pohoda. Jnk.

No tahle pokusná akce dostat se zase zpět na druhou stranu byla pro mě a Karla celkem na 4 pokusy než došlo na záchrannou misi. Stejně jako jsme se hravě dostali sem, museli jsme se dostat i zpět, mysleli jsme si v duchu. Opak byl ale pravdou. Peřeje byly mnohem blíže než z druhé strany řeky, takže nebyla téměř žádná rozjezdová dráha. Pádlovali jsme a vcukuletu nám proud sebral špičku lodí po proud u dolů a už jsme se vezli. Ve snaze zachránit se z toho nejhoršího běsnícího živlu co byl jen kousek pod námi (cvičné peřeje a halda šutrů), jsme pádlovali jak o život a dostali se zpět na břeh. Zkoušeli jsme si nadjet proti proudu, ale stejně nás to stáhlo. Karel tvrdil, že musím jako háček pádlovat jako o život a on bude jenom kormidlovat, což byla podle mě totální kravinna protože to prostě nemohl utáhnout, ale poslechl jsem ho a výsledek byl jen jeden další marný pokus a návrat zase tam, kde jsme začali. Tohle kolečko jsme si zajeli celkem čtyřikrát, než jsme pochopili že na tohle sami nestačíme. Já už byla z pádlování unavená a rezignovala jsem na další pokusy a Karel toho měl už taky dost. Chudák Bárá, která využila našeho brzkého odchodu s úmyslem, že se svezde uprostřed lodí... po tom co tohle celé mučení jako jediná sledovala myslím, že už neměla nejmenší zájem se vozit právě s námi dvěma... Mezitím co ostatní dojídali a pomalu se troušili k lodím, nic netušící odjžděli na druhý břeh. Po chvíli co jsme na druhé straně zůstali už jen my dva, ostatním docvaklo, že opravdu nemám už nejmenší chuť vlézt do té hnusné zelené lodí a začala zmiřovaná záchranná mise kdy si nás každého odvezli v jiné loďce!

Jaf.

Právě jsme dorazili k našemu ležení, když přichází chlap, vybírá 20 Kč za osobu a nabízí nám na ráno koblihy, což rádi přivítáme. Vkt.

No, to jsou služby. Nenápadně nás tímto nasměroval ke kiosku, kde zřejmě prodávala jeho manželka. Dáváme si čaj, víno a pak zapalujeme u stanů táborák. Michal si přivezl klobásky, tak nám dělá chutě.

Sedíme a klábosíme, jiskry létají vzhůru do noci a je pohoda. Postupně se trousíme do stanů a jdeme spát. Jnk.

Neděle 22.7.

Už od rána se venku ostatní vybavovali, jako by asi nevěděli, že taky lidi ještě spí. Jako třeba já. Spal jsem asi do osmi. Venku prší.

Zaležám radši zpátky do stanu a přicházím tak o převoz lodí přes pereje. Vkt.

Ráno se opravdu nevyvedlo. A s ním i část noci. Vstala jsem poměrně brzo a hned za stanem jsem potkala Honzu s Evou, jak se procházeli po kempu, zabalení v bundách, vestách a kapucích. Dozvěděla jsem se, že do jejich pídi stanu, který pocházel odněkud z Tesca, v noci nateklo. Ale hodně. Prostě je to totálně vyplavilo. Část noci tak strávili pod stříškou kiosku, a to zdaleka nebyli jediní. Vyprávěli mi noční zážitky, jak se tam přihnala zoufalá matka se třemi dětmi, které tam chtěla schovat. Ale i tam nebylo nejsušejí. Také se tam přesunuli oba Michalové, pro tuto noc bezdomovci, respektive bezstanovci. Z lenosti ☺.

Dalším, kdo vstal poměrně časně, je Karel, z podobného důvodu, jako Greňovci, taky si zaplavil na karimatce. Janě to zřejmě nevadilo, spala dál. Jnk.

Já jsem plavala na nafukovací matraci do vody, kterou jsem měla pod karimatkou a spacákem, ve smyslu efektivnější izolace od země, tak mě nějaké noční houpání na té velké louži pod stanem ani nějak nevadilo po tom celodenním houpání se na lodičkách... ☺ Jaf.

Pokoušíme se všemi možnými způsoby reaktivovat včerejší oheň. A když myslím všemi způsoby, tak i tekatým lihem z Karlovy výbavy k vaření. Dřevo je totálně mokré a ještě stále prší. Asi na dvacátý pokus jsme konečně úspěšní a tak kromě haldy kouře začíná z ohniště stoupat i relativní teplo.

Začínají vylézat i ostatní ze svých děr. Část nás odchází pro koblihy a jiné dobroty do kiosku a u ohně je cpeme do sebe, mňam. Je to docela legrační pohled na různobarevně zapláštěnkované osoby, jak se batolí tábořištěm.

Vypadá to jako rej přerostlých, barevných, sádrových trpaslíků.

Začínáme balit a rozmýšlíme, jakým stylem dostaneme loď přes peřej.

Od včerejška poměrně významně stoupla hladina vody. Branky v peřeji, které včera visely vysoko nad živlem se dneska courají ve vodě. Pročež se rozhodujeme svést loď prázdně a naložit je až pod peřeji.

Svezli jsme postupně všechny lodě, v různém složení posádek. Kdo chtěl, tak jel. Michal a Michal, Já a Helena, Já a Díg, Michal sám...

Jako poslední posádka Radek s Bárou. Bára byla dost nabalená, vzala jsem jí alespoň mikínu což byla nakonec jedna z mála suchých věcí, které měla. Na druhé vlně nabrali bokem a šup, až se koupali.

Michal se ještě v rámci ranní hygieny peřeje proplaval po zádech. Jnk.

Balím stan a všechno do sudu, a zase do lodi. Ovšem do jiné než včera.

Prohodily se posádky, Jana jela s Jankou, Karel jel sám. My s Michalem jsme neslyšeli, že pojedeme pozvolna, tak jsme jeli rychle. Nebo jinak - ostatní se courali a tak jsme na ně čekali. Kus cesty jsme také soulodili.

Počasi zamračené, každou chvíli mohlo pršet, vzal jsem si kromě

plavek i kračasy. Ty mi vydržely do prvního jezu, který Michal klidně se mnou hned sjel. Vydrželi jsme, jenom ty kračasy se namočily.

Jez projeli i ostatní bez nehody a pokračovali dál, takže jsme byli hned poslední a museli pořádně zabírat, abychom ostatní dojeli. Ještě jsme si všimli, jak se na tom jezu nějací lidi cvakli.

Vkt.

Hledáme, kde bychom se najedli. A máme to, kemp a u něj hospoda. Sedáme si na zahrádku,

objednáváme spoustu dobrot a cpeme si břicha. Dokonce tu mají i houpačky. A hezké záchody.

Po dobrém jídle zase na vodu.

Poté, co jsme projeli zchátralou Kyselkou, podjeli krytý dřevěný most, ocitli jsme se na jezu v Ramešově. Tento je nesjízdný, tak jsme zase museli kus po svých.

A pak už jen pár zatáček a jsme ve Vojkovicích, konečná, vystupovat.

Vyprazdňujeme loď, věci cpeme z loďáků do svých batohů a veškerou vodní výstroj odevzdáváme v dřevěné budce. Jdeme se podívat na nádraží, kdy jede vlak. Zhruba za hodku.

Vracíme se ještě tedy ke kiosku, kde Bára kupuje všem lízátko. Tak lízáme jako o život a čekání příjemně ubíhá.

Ještě nás chtěla spláchnout jedna přeháňka, ale zalezli jsme před ní pod střechem. Pak jsme se volným krokem přesunuli na nádraží

a rozjeli se s mokkými šosy zpátky k domovu. Tak zase za rok ahoouoo!

Jnk.

Za mě si myslím, že tahle voda byla zatím nejkolidnější a nejpohodovější. Organizačně skvěle zvládnuta a nebýt nevolnosti Michala po pozření Boršče, nebyl by žádný problém. Moc se mi to líbilo a těším se na další splouvání. Dig.

© Hell's Tour_{club} 2007
Dig & Jnk & Vkt & Jaf..
Neprodejné
e-mail: dig@hellstour.cz